בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

# יום **ד', ט' בתמוז** תשס"ב (**19 ביוני**)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

**אתמול** סופר על **פריצת חומות עכו** בעת נסיונו של נפוליאון לכבוש את העיר ואת הארץ. היום, נזכרים אנו בעידן אחר ובמקום אחר (ירושלים) ...

בשנת 3337(-423), התחזק הרעב בירושלים בעת המצור שהטיל נבוכדנאצר על העיר בסוף ימי בית המקדש הראשון. **צדקיהו וכל אנשי חילו נסו מירושלים** בלילה דרך מחילות תת-קרקעיות, ולא היו מוצאים אותם, אלא ש**ה' יתברך שלח צבי לרדוף אחריהם** ונמצאו יוצאים ממערה ליד יריחו. נתפסו והובאו אל נבוכדנאצר: "**ותבוא העיר במצור עד עשתי עשרה שנה למלך צדקיהו. בחודש הרביעי בתשעה לחודש** (היום, **ט' בתמוז**) **ויחזק הרעב בעיר ולא היה לחם לעם הארץ. ותיבקע העיר וכל אנשי המלחמה יברחו ויצאו מהעיר לילה דרך שער בין החומותיים ... וילכו דרך הערבה...**" [ירמיה **נב'** 5-7] [ספר התודעה]
...זאת היתה התחלת השלב הסופי בחורבן בית המקדש הראשון, שאירע חודש לאחר מכן ב**תשעה באב.**

***

אך, כפי שהובטח, נפוליאון ימשיך ללוות אותנו בימים הקרובים, כאשר נלמד על אחד הפרקים המרתקים והחשובים ביותר בתולדותינו בדרך של העם לעצמאות וריבונות בארצו -

## **"הסנהדרין של נפוליאון"**

מן התקוות המרובות שצפו ועלו עם תקומת מדינת-ישראל – היתה גם תקומת הסנהדרין. (הסנהדרין היה בית הדין העליון, שדן לפי דיני התורה.) אלא שתקווה זו לא נתגשמה עד היום. החוגים הלא-דתיים לא היו זקוקים לה, בחוגים הדתיים רבתה המחלוקת. הסנהדרין לא קמה. רק מפעם לפעם חוזרים הדברים ונאמרים תוך אנחה: "הה, אילו היתה לנו סנהדרין היום."
אין רבים שיודעים מהות הסנהדרין, אך רבים מתגעגעים לאותן מסגרות שהיו קיימות בעת שהבית היה על מכונו. דמותה הברורה של הסנהדרין היא מימי בית שני, במקצת מדברי יוסף בן מתתיהו, והרבה מן הנאמר בדברי חז"ל במשנה ובתלמוד. ברם, מאז ימי הרומאים בארץ – "גלתה סנהדרין מלשכת הגזית לחנויות, ומחנויות לירושלים, ומירושלים ליבנה, ומיבנה לאושה, ומאושה לשפרעם, ומשפרעם לבית-שערים, ומבית-שערים לצפורי, ומצפורי לטבריה." [מסכת ראש השנה ל"א.]
ומיום שחרב בית המקדש – בטלה סנהדרין. תקופות ויובלות חלפו וסנהדרין לא היתה אלא שמה של מסכת בתלמוד. הגלות הארוכה הוציאה את הסנהדרין ממסגרתה הריאלית ואפפה אותה הילת אגדה.
רק עוד פעם אחת עלתה התכנית של הקמת הסנהדרין, של 71 מחכמי ישראל – והפנייה באה מבחוץ, מפיו של גוי. היה זה נפוליאון בונאפרטה, קיסר צרפת, שציוה לאסוף בפאריז בירתו 71 מחכמי היהודים, בכנותו אותם 'סנהדרין'. אך גם זו לא היתה אלא בת-קול של ימים קדומים. חמורה מזו: עיון בדיוני הסנהדרין של נפוליאון, המשתתפים ודבריהם והחלטותיהם – מראים כי השם סנהדרין היה יומרני עד כדי גיחוך ולעג. אולי עד כדי

"...**ועת צרה היא ליעקב וממנה יוושע.**" [ירמיה ל' 7]

**יום נעים ושמח, בציפיה לישועה!**

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

# יום ד', ט' בתמוז תשס"ב (19 ביוני)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

סף-אסון. {ההמשך, בע"ה, מחר} [אנשים ומאורעות\ דברי ימי עם עולם]

**"...ועת צרה היא ליעקב וממנה יוושע."** [ירמיה ל' 7]

**יום נעים ושמח, בציפיה לישועה!**

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל